

Pontas Sylvii auctoritatem secutus esse oportere vel ex oleo aut si desit ejusmodi, e sevo, urgente necessitate.

Haec autem loquens videar fortasse canere extra chorum, quia hodierna quaestio nec cereas candelas, nec sebum nec necessitatis casum directe respicit, quae tota in eo posita est, an candelae, quas stearicas appellant et quae partim ex cera partim ex materia suilla conficiuntur (ex folio praestantissimi Domini Secretarii hujus Sacrae Congregationis) impune possint in praesenti ecclesiae disciplina citra necessitatem adhiberi. Sed omnia haec ego veluti in antecessum adduxi, ut nimirum pateat, cerearum candelarum usum, licet is ex vetustissimo ecclesiae instituto derivet, esse tamen rem mere disciplinarem atque idcirco, si idonea causa adfuerit ac Sedes apostolica probaverit, mutationi obnoxiam esse posse. Itaque in eo nunc tota quaestio versatur, an scilicet in rerum statu, omnibus circumstantiis perpensis, candelae stearicae hujusmodi sint, ut earum usus in ecclesiis permitti queat.

Jam vero ex una parte candelarum cerearum usus licet disciplinarius sit ita tamen positive in rubricis tum generalibus tum particularibus Missalis romani, sicut paulo ante vidimus, praescribitur, ut doctores, quantumvis asserant, in casu necessitatis licere cum sevo et oleo celebrare, si scandalum absit, aperte tamen dicant extra necessitatem sine gravi culpa id fieri non posse. Vid. s. Alphonsum loco citato. Praeterea tales sunt nonnullae ecclesiae precesiones et preconia, ut sine cereorum luminum usu ea proprie non consistant, id quod aperte patebit, si quae superius memoravimus tum de prima oratione pro candelarum benedictione dicenda die 2. Febr., tum de benedictione Cerei paschalis in Sabbato sancto recolantur.

Ex altera vero parte affirmari jure posset, ideo candelas cereas praescriptas hactenus esse, quia nulla aptior materia inventa hucusque fuerit et quia cera majorem praeseferat munditiam ac nitorem. Videndum itaque est, utrum candelae stearicae, de quibus quaestio est, licet ex animalium adipe partim conficiantur, tamen per chimiae artem ita elaborentur, ut sive ob materiam, qua constant, sive ob quantitatem cerae, qua miscetur, sive ob nitorem, quem praeseferunt, et ob splendorem, quem emittunt absque fumo maloque odore, in praesenti disciplina ecclesiae usurpari possint.

Sane sebum, quod nonnisi in necessitate adhiberi posset, iis quae superius retulimus sententiis nunc chymice adeo immutatur, ut res prorsus alia evadere videatur, cera autem, etsi in valde minori quantitate, ita tamen sevo adjungitur et cum eo miscetur, ut ex utroque unum quid ejusdem generis quodammodo assurgat. Id continet testimonium Illmi et Rmni Episcopi Massiliensis in ejus ad S. Congregationem responso, quod dedit re per ipsum explorata. Testis praeterea hujus rei est opifex Agenon, qui explicationes de eadem re suppeditavit, quae ex scientia et arte desumptae rei, de qua agitur, valde opportunae sunt. Testis alter opifex Mediolanensis De Filippi in sua epistola ad adm. Rev. P. Vincentium Modena inclyti Praedicatorum ordinis et sacri P. apostolici Magistri socium, quem honoris causa nomino, conscripta. Et ne quid hac in re mihi deesset, consului nuper praestantissimum Dominum Antonium Chinenti in hac Almae Urbis Universitate Chimiae professorem tribus quaestis, quae is ea qua pollet peritia concinne satisfecit totidem responsionibus, quibus omnia haec mirifice confirmantur.

Neque est silentio praetereunda

quaestio hac super re excitata ab Episcopo Zagabriensi et Metropolitano suo Archiepiscopo Colocensi proposita itemque responsio, quam eidem Archiepiscopi nomine reddidit e Consistorio Colocensi Metropolitanum Consistorium sub die 19. Martii 1842. Etenim in eo responso, licet declaretur retinendum quidem esse usum candelarum cerearum, animadvertit tamen ad S. Congregationem pertinere, ut decernatur, num ad ecclesiasticum usum candelae, de quibus agitur, adhiberi possint, quae cum affabre elaborata cerae permixtione compositae sunt. At quorsum ergo haec disputo? Ut nimirum muneri mihi imposito satisfaciam atque ut ad aperiendam sententiam meam aditus mihi patefiat.

Sententia autem mea Patres Emi non est ejusmodi, ut quidquam aperte decernat quod positive antiquissimum Ecclesiae usum contra Liturgicorum auctoritatem Rubricarumque leges in ista re generatim immutet, donec alia materia evidentissime aptior non prodeat. Verum cum nonnulli Galliarum Episcopi literis circularibus in suis Dioecesibus id prohibuerint, cum praeterea isthaec quaestio jamdiu apud Vos pendeat et aliae hujusmodi fortasse deferri facile possint, cumque Episcopus ipse Massiliensis, dum iudicium vestrum expectat, non obscure candelis stearicis favere quodammodo videatur, ratione habita etiam, quod Rubrica Missalis: *De praeparatione Altaris et ornamentorum ejus tit. XX.* utatur simplici vocabulo: *candelabra cum candelis accensis*, quo utitur etiam Concilium Tridentinum sess. 22: *De extirpendis in celebratione Missae*, quando prohibet certum candelarum numerum, precibus Opificum Massiliensium responderi posse putarem: Dilata et ad mentem. Quae mens esse deberet, ut scribatur Episcopo Massiliensi, quod firmo omnino remanente usu candelarum

cerearum in Altaribus quocumque tempore et in iis functionibus, quae proximius Eucharistiae Sacramentum respiciunt, vel pro quibus Ecclesia peculiare adhibet orationes, in quibus mentio fit candelarum cerearum, prout die 2. Februarii et Sabbato Sancto in benedictione Cerei Paschalis, in reliquis ejusdem Episcopi prudentiae et conscientiae tribuitur et remittitur, candelas stearicas, de quibus agitur, in sua Dioecesi pro nunc tolerare dummodo novitas admirationem et scandalum non pariat.

Atque haec sunt, quae ego dicenda putavi et quae auctoritati sapientiaeque vestrae, Patres Emi, humillime libentissimeque submitto. Die 13. Febr. 1843.

Massilien. Resolutionis dubiorum super usu novarum candelarum ex Stearina confectarum. Instantibus nonnullis episcopis permultisque cereorum fabricatoribus cum Reverendissimo Episcopo Massilien. ac referente Emmo ac reverendissimo Cardinale Cosimo de Corsi Ponente rescriptum fuit: *Consulantur rubricis.* Die 14. Sept. 1843.

Et ad usum candelarum ex stearino in dioecesi Dijon vigentem S. C. resp.: *Nihil inovetur.* Die 7. Sept. 1850.

(*Ibid.* 1851. p 197.)

STEMMA GENTILITUM IN VASIBUS ECCLES.

Precibus Sacerdotis Seb. Ricci Can. Cath. Reatin. Eccles. exquirentis an removere debeat Stemma gentilitium familiae suae impressum tam Ostensorio quam nobilibus aliis Supellectilibus a se donatis Cath. ipsi Eccl., ut expositio SSmi Sacramenti in Cath. ipsa solemniori apparatu fiat, quam quidem remotionem indixit Rmus Ep., S. R. C. pro Informatione et Voto audito eodem Ep. omnibus maturo examine perpensis ad relationem sub

scripti Secretarii respondendum censuit: „Quomodo non obstant Decreta, nihil esse inovandum“.

Die 7. Dec. 1844 n. 4989.

Vd.: *Supellectilis*.

S. STEPHANUS PROTOM.

1) De Commem. Omn. SS. Martyr. in ejus Festo.

Vd.: *Commem. Omn. SS. Apost.*

Pius PP. VI.

Fr. Ignatio Massalski Ep. Wilnensi.

Dum populorum conscientiae consulimus et eorum, qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentiae providemus, sanctorum venerationem et salutarem Christifidelium poenitentiam minuere non intendimus, ideo sanctorum et solemnitatum officia et missas jam in iisdem abrogatis festis quam in eorum vigiliis retineri et sicut prius in quacunque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in praedictis vigiliis habebatur, ad quartas et sextas ferias Adventus transferendum ibidemque servandum edicimus et constituimus.

Ut autem non solum Clerici et divites homines saeculares, qui etiam diebus non festivis SS. Missae Sacrificio et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesias diebus tantum festis adeunt, SS. Apostolorum et Martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant et venerentur, volumus ac praecipimus, ut die 29. Junii ultra praecipuam ss. app. Petri et Pauli solemnitatem etiam aliorum apostolorum, et die 26. Decbr. ultra praecipuum s. Stephani festum etiam aliorum ss. Martyrum memoria celebretur. Quare die 29. Junii in Ca-

lendaris eccles. ita festum inscribendum erit: „SS. Petri et Pauli et commemoratio Omn. ss. Apost.“; ac tam in officio quam in missa addatur commemoratio de communi apost.; die vero 26. Decbr. ita notetur: „Fest. s. Steph. protom. et Commem. omn. ss. Martyrum“, ac tam in officio quam in missa addenda erit Commem. de comm. pl. mn.

Non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae die 3. Maii 1775.

(Bull. r. *Continuatio*. t. V. pag. 85 Ed. Rom. 1847).

Eadem Bulla ejusdem tenoris ad Episcopum Dioec. *Posnamiensis* die 23. Maii 1775 ab eodem PP. Pio VI. missa est (*Ibid.* p. 61);

Ad Episcop. Uladislaviensis dioec. eodem die et anno. (*Ibid.* p. 63.)

Ad Episcop. Luceoriensis dioec. (*Ibid.* p. 65.)

Ad Episc. Cracoviensis. dioec. (*Ibid.* pag. 66.)

Ad Episcop. Plocensis dioec. (*Ibid.* pag. 68) et ad alios Episcopos, ut videre est loco cit. a pag. 70—82 et p. 537; tom. VI. p. 205. 428. 477.

2) Festum titolare.

Diem s. Stephani protom. titularis Ecclesiae Cathedr. Papien. esse celebrandum cum pontificalibus, cum sit de prima classe. N. 2640 die 17. Junii 1673.

3) Inventio.

Vd.: *Reliquia insignis; Inventio s. Stephani.*

S. STEPHANUS REX HUNGARIAE.

Secreta missae s. Stephani reg. Hung. concludenda est verbis: *Per eundem etc.* S. R. C. 25. Septembris 1860.

Urbis et Orbis.

Piis precibus augustissimi imperatoris Leopoldi per suas literas SSmo Domino Nostro Innocentio Papae XI. porrectas et ad S. Rituum Congregationem remissas, quibus supplicabatur, ut Sanctitas Sua dignaretur assensum praebere et demandare, ut officium divi Stephani Hungariae regis, quod hactenus ab ecclesia universali sub ritu simplici recitatum est, imposturum ab omnibus, qui ad horas canonicas tenentur, utriusque sexus sub ritu semiduplici de praecepto recitarentur. Eadem S. Congregatio habita die 23. Novembris 1686, re mature perpensa, censuit petitam gratiam, si SSmo Domino Nostro placuerit, esse concedendam ac etiam assignari posse diem secundum Septembris pro celebratione supradicti festi in perpetuam memoriam insignis et gloriosae victoriae ab armis caesareis contra Turcas ope divina obtentae in strenua expugnatione propugnaculi Budensis, olim dicti Sancti residentiae. De quibus facta per Emmum Cybo SSmo relatione Sanctitas Sua benigne annuit et hujusmodi decretum expediri mandavit. Die 28. ejusdem mensis Novembris et anni 1686.

(Anal. J. P. 1865 p. 1283. n. 2315.)

S. STEPHANUS M.

(Officium.)

Lugdunen.

Fratres minimi conventus s. Stephani Lugdunensis dioecesis S. Rituum Congregationi supplicarunt ipsis indulgeri, ut possent quotannis die 31. Augusti recitare officium duplex cum octava s. Stephani Martyris intuitu corporis ejusdem sancti, quod asseruerunt asservari in eorum ecclesia. At Emmi PP. eidem Congregationi praepositi petitioni praefatae ea modera-

tione annuerunt, quod scilicet, praevia ejusdem sancti corporis approbatione ab ordinario facienda, die tamen Martyrii vel translationis, hisce etiam incertis alia die arbitrio ordinarii statuenda fratres oratores possint officium sub ritu duplici e communi unius Martyris assumendum ad formam decretorum S. Congregationis recitare. Die 19. Junii 1656.

(Anal. J. P. 1863 p. 329.)

STIGMATA S. FRANCISCI.

1) Approbatio veritatis Stigmatum.

Gregorius PP. IX.

Confessor Domini gloriosus b. Franciscus qualibus vitae meritis processerit ad patriam perpetuae claritatis explicare literis arbitramur fore superfluum, cum idem fere pervenerit ad fidelium notitiam singulorum.

Verumtamen grande ac singulare miraculum, quo ipsum SSrum splendor et gloria Dominus J. Chr. mirabiliter decoravit, universitati tenore praesentium non indigne duximus exprimendum. Videlicet, *quod idem Sanctus, cum adhuc spatium praesentis vitae percurreret et postquam illud feliciter consummavit, manibus, latere ac pedibus, specie stigmatum divinitus existit insignitus.* Quoad nostram et fratrum nostrorum notitiam et cum caeteris ejusdem miraculis per testes fide dignissimos probatis, solemniter ex ipso specialem causam habuimus, quod confessorem eundem, de dictorum et omnium Praelatorum consilio, qui tunc apud Sedem apostolicam existebant, SSrum catalogo duximus adscribendum.

Datum Viterbii 22. Maii 1237.

(Bull. r. t. III. Ed. Aug. Taur. 1858.)

Alexander PP. IV.

Quia longum esset exarare per sin-